

fra Landsiden. Den ærede Ordfører mener, at man her skal anvende det levende Værn, medens vi andre have ment, at det var lettere at nøjes med et mindre levende Værn og saa anvende faste Støttepunkter. Den ærede Ordfører har Ret i, at det er paa dette Punkt, vi ere kørte fast. Om det skal lykkes at komme over det, kan jeg ikke udtale mig om. Hvis det stod til mig og mine Ønsker kunde blive realiserede, vilde jeg mene, at det kunde ske. Jeg kan derfor ligesom de ærede foregaaende Talere fatte mig i Korthed. Det Mindretal, jeg fører Ordet for, har ikke fundet Anledning til at indtage nogen væsentlig anden Stilling, end vi indtog ved den forrige anden Behandling.

Dog vil jeg med et Par Ord omtale enkelte af Ændringsforslagene, saaledes det under Nr. 2. Den ærede Ordfører mente, at naar han og hans Meningsfæller i Øjeblikket ikke havde sluttet sig dertil, var det nærmest, fordi det hørte sammen med Skolerne for Befalingsmænd af de lavere Grader. Jeg har nu ment, at vi var komne saa vidt i Demokratisme her til Lands, at vi godt kunde stryge Benævnelserne Officer og Underofficer af vor Hærlov og med en fælles Betegnelse kalde dem Befalingsmænd lige fra Generaler og ned til Korporaler, og jeg skulde ikke have noget imod, om man ved Siden deraf betegnede dem alle som Officerer. Jeg tror, vi ere inde paa den rette Vej til at hæve de lavere Befalingsmænds Anseelse, saa at man kan sige, at det gaar trinvis op, og den Sergent, der udfører sin Gerning vel, er indenfor sin Ramme lige saa god, som den eller den fortjenstfulde Oberst eller General er det indenfor sin, og alle faa de Løn i Forhold til Tjenesten indenfor Rammen. Jeg mener derfor, der ikke er noget til Hinder for i dette Øjeblik at vedtage en saadan Bestemmelse i Hærloven. Dette, at der skal Forandringer til i andre Love, kan jo blive rettet, naar man kommer dertil. Men jeg synes, vi her straks skulde vise, at vi ere villige til at slette dette Skel, som i mange Tilfælde ikke har været til Gavn for Samarbejdet i Hæren. Jeg har ogsaa den Tilfredsstillelse, at adskillige af Hærens højere Befalingsmænd, som jeg har talt med, intet have imod, at man gaar til at slette dette Skel, men tværtimod finde Udsettelsen saare naturlig. Jeg kan derfor ikke andet end anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse.

Saa vil jeg tillade mig et Par Bemærkninger om Ændringsforslagene Nr. 16 og 17. Det første angaar en Udvidelse af

Feltartilleriet, og det sidste gaar ud paa at udstemme Fodartilleriet. Det Mindretal, jeg fører Ordet for, kan stemme for Ændringsforslaget Nr. 16, for saa vidt Nr. 17 maatte blive vedtaget, og jeg har derfor tilladt mig hos Formanden at udbede mig, at Nr. 17 maa blive afstemt før Nr. 16.

Endelig vil jeg nævne, at de Ændringsforslag om Bibeholdelse af Musikken, som ikke er tiltraadt af det ærede Medlem fra Verringe (Lindø) og mig, have vi i Sinde at stemme for, fordi vi finde det uforsvarligt at berøve navnlig Fodfolket Musikken, og jeg er sikker paa, at denne Udtalelse vil finde Genklang hos alle dem, som selv have aftjent deres Værnepligt ved Fodfolket. Er der os ikke andet imellem, end hvad Musikken vil koste, komme vi nok over det, vi kunde saa maaske spare noget paa andre Steder.

I det hele har Behandlingen i Udvalget været ret summarisk. Vi have ikke været inde paa nogen indgaaende Forhandling, netop i Kraft af, at man først maatte erkyndige sig, om der var nogen Udsigt til at komme til Forstaaelse paa de afgørende Punkter. Da denne Udsigt ikke hidtil har vist sig, har man indskrænket sig til at indtage sit tidligere Standpunkt, og det er ogsaa Tilfældet med det Mindretal, jeg fører Ordet for. Kun vil jeg meget anbefale, at man vedtager de af Forsvarsministeren stillede Ændringsforslag, da de ere en Forbedring i det foreliggende Forslag. Det lod ogsaa til, at naar den ærede Ordfører ikke havde tiltraadt dem, var det af det Hensyn, at man først maatte se, om det overhovedet lykkedes at gennemføre noget. Jeg mener derfor, det ikke kan skade i Dag at vedtage disse Ændringsforslag, der ere Forbedringer, selv om det desværre ikke skulde lykkes at komme til en endelig Forstaaelse om de afgørende Punkter.

Forsvarsministeren (N. Neergaard):

Jeg skal følge de ærede Ordføreres Eksempel og fatte mig i Korthed. Jeg gør det af samme Grund som de ærede Ordførere, idet Stillingen i alt væsentligt er uforandret, siden vi sidste Gang afstemte Forslagene ved anden Behandling inden Valgene. Naar Stillingen er saa uforandret, ligger det hovedsagelig i, at man ikke har kunnet enes om det Punkt, som ogsaa før Valgene var Hoveduenighedspunktet mellem dem, som ville en positiv Forsvarsordning og ville bringe større Ofre end de nuværende for at tilvejebringe en